

que de totes maneres fan lliuras; es dir, la manera de batrer deu ocuparvos, pagesos, perquè es cosa de molt pes é interés.

Y així no perdeu ocasió, propietaris y pagesos tots los que no heheu vist rodar la *pedra*, ni correr lo *diable* en las eras sobre las garbas: utiliseu aqueixos dias del més de Agost en que se bat encara, per observar y judicar ab vostres propis ulls, de la bondat de una y altre màquina. Ara ja vos es mes fàcil trobarne que antes, perquè cada any augmenta l'afició á las màquines de batrer. Molts son los pobles del Ampurdà que ja ne tenen; aquest any se ha introduit també la *pedra de batrer* en la provincia de Lleida y en alguna altre part.

Quant volíam escriurer, com habem dit, deixantnos caurer de propòsit en la *pedra de batrer*, era per ferla conèixer en tot Espanya, presentantla com la màquina mes sencilla y útil que pot inventarse per batrer al aire libre; y com axó es molt dir y podria apareixer no estar de acort ab lo manifestat per lo Sr. Ferrer, tant digne de ser atès en sos consells, habem cregut que era molt convenient de ser discutida la materia.

Diu lo Sr. Ferrer: (1)

«La pedra està de moda
En molts punts en el dia,
Y es arreu que desgrana
Perfectament la espiga:
Pero jo considero
Que son gran pes fatiga
De una manera enorme
Al bestiar que la tira;
Que á prop de trenta y quatre
Quintars nem seny la estima.
De altre part, sols desgrana:

La palla no esbossina:
La deixa sols planxada
Molt amorosa y fina:
Pero com no la trenca,
Per menjar no podriau
Al bestiar donarla
Com aquí os necessita;
Y no fora tant fàcil
Si tractau de podrirla,
Com si es esmenussada
Tallada y ben petita.»

Part de aqueixos versos es lo que nos ha resolt á fer en català lo present article, á fi de dissipar en nostres camps los efectes dels dúples del Sr. Ferrer, que cabament son los mateixos de molts pagesos, y també son los primers temors que abrigaren las personas que vejeren la *pedra*, quant se introduhi fa vuit anys; y á pesar de axó cada any noves pedras treballan en lo temps del batrer.

(1) La Granja núm. 7 pág. 130.